

zonder handschoenen

Laatste pil

Bert Keizer is specialist
ouderengeneeskunde

beeld: Keke Keukelaar

In 1946 werd de NVSH opgericht, de Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming. Men ijverde voor anticonceptie, veilige abortus, homo-emancipatie en was ruimhartig over pedofilie. Ja, dat kon toen nog. Ergens in de jaren zestig begonnen ze gelijk te krijgen. De pil werd geïntroduceerd, abortus werd geregeld en homo's konden zichzelf zijn. Op hun hoogtepunt hadden ze 200.000 leden; er was dus wel enige maatschappelijke aandrang. Maar toen hun eisen werden ingewilligd, slonk dat aantal vrijwel onmiddellijk. Er zijn nog enkele honderden leden over. Je zou zeggen: zo hoort het ook. Wie pleit voor de afschaffing van iets, die kan naar huis na de afschaffing.

Onze Nederlandse Vereniging voor een Vrijwillig Levenseinde (NVVE) laat zien dat het niet altijd zo gaat. Na de afschaffing van het verbod op euthanasie is de vereniging nog altijd bloeiend. Ook hier is er sprake van aanzienlijke maatschappelijke druk, in de gedaante van 138.000 leden. Het aardige van euthanasie is dat het thema telkens weer problematisch wordt zodra zich een nieuw type kandidaat meldt. We zijn de begincategorie van terminaal zieken allang voorbij en vinden dat ook de niet-terminalen, sommige categorieën psychiatrische patiënten en beginnend dementerenden ondraaglijk en uitzichtloos kunnen lijden. Hiermee houdt het niet op, want die 138.000 dringen aan op

twee nieuwe toevoegingen: mensen die zo ver gevorderd zijn in hun dementie dat ze niet meer weten waar het over gaat en de groep die wordt aangeduid als worstelend met een voltooïd leven.

Wat de gevorderd dementen betreft, er is nu een geval van euthanasie in die situatie door de toetsingscommissie doorverwezen naar het OM. We wachten af hoe daarover geoordeeld gaat worden.

Rond de voltooïd-leven-problematiek dreigt de NVVE irrelevant te worden, omdat de zogenaamde pil van Drion er inmiddels is in de vorm van de heliummethode. Het vreemde is nu dat de vereniging hiertegen strijdt. In NRC Handelsblad van 15 september wordt beschreven hoe

een vrouw haar leven beëindigde met helium. Dat ging snel, pijnloos en goed. Het verslag in de krant is daar duidelijk over. Toen ik het las dacht ik: dat kun je als arts aan een patiënt laten lezen die een einde aan haar leven wil, maar die niet voldoet aan de voorwaarden voor euthanasie. Voor veel artsen is dit immers een zeer herkenbaar probleem.

De voorzitter van de NVVE, collega De Jong, plaatst twee rare kanttekeningen bij deze prima verlopen levensbeëindiging, die ik alleen maar kan zien als ongegronde bangmakerij. Ze zegt over de heliummethode dat de zak kan losraken en omhoog zweven, waarna de zelfdoding mislukt en de hersenen beschadigd kunnen raken. Hieruit blijkt dat ze geen idee heeft hoe dat gaat met helium. Voorts wijst ze op het risico van vervolging dat de naasten lopen, die de vertrekkende helpen bij de zelfdoding. Ook dat is onjuist. Denk aan Albert Heringa, die het filmpje waarin zijn 99-jarige moeder de door hem verzorgde overdosis naar binnen lepelde, nota bene op het journaal toonde. De man wilde zelfs vervolgd worden, maar het OM doet niets. Ik snap niet waarom zij de boel op deze manier opjut, tenzij het erom gaat de 138.000 leden te tonen dat de club nog steeds relevant is. Maar zo ontnemt de NVVE haar leden een redelijke vervanging van de laatste-wil-pil met als gevolg dat deze problematiek opnieuw richting arts geschoven wordt.

*Ik begrijp niet
waarom collega De Jong
de boel zo opjut*

/columns